உ
சிவமயம்

மஹாசிவராத்திரி விரத விளக்கம்

வேதாகமபூஷணம் பிரம்மஸ்ரீ. கு. பாலசுந்தரக் குருக்கள் B. A. (Lond.)
(தலைவர், அ. இ. வேதாகம சைவசித்தாந்த சபை)
யாழ்ப்பாணம்

ஸ்ரீ சண்முகநாத் அச்சகம், யாழ்ப்பாணம்.

மஹாசிவராத்திரி விரதம்

''மஹா சிவராத்திரி'' அல்லது மகாதேவனுக்கு மஹிமை பொருந்திய இரவு உலகெங்கணும் சிறப்பாக ஹிமாசலம் முதல் தேவேந்திர முனை வரை கொண்டாடப்படும் பெருவிழாவாகும்.

ஸ்காந்த புராணத்துச் சிவ ரகஸ்ய கண்டத்தில் நான்கு வகையான சிவராத்திரிகள் விதந்தோதப்படுகின்றன. (1) அமாவாசையுடன் கூடிய சோமவாரம். இது நித்திய சிவராத்திரி எனப்படும். (2) மாதந்தோறும் அமாவாசைக்கு முதலிரவு; இது மாத சிவராத்திரி எனப்படும். (3) மாக சிவராத்திரி: இது மாக (மாசி) மாசத்துக் கிருஷ்ண பக்ஷத்துச் சதுர்த்தசியன்று நிகழும்; இத்தினத்தை அநுட்டிப்பதற்கு அபரபக்கத்துப் பிரதமையிலிருந்து சதுர்த்தசிவரை சில விசேட நியமங்கள் விதிக்கப்பட்டுள்ளன. (4) மஹாசிவராத்திரி: இது மாசி மாதத்து அமாவாசைக்கு முதனாள் அநுட்டிக்கப்படுவது.

பெரும்பாலும் சிவபிரானுக்குச் சிறப்பாகக் கொள்ளப்படும் விரத நாட்களில் உபவாசமும் யாமந்தோறும் சிவலிங்கப் பெருமானுக்கு அர்ச்சனையும் விதிக்கப்படும்.

மகாசிவராத்திரி விரதத்தினுடைய மான்மியத்தையும், அது குறிக்கும் வரலாறுகள், தத்துவக் கருத்துக்கள் என்பவற்றையும் இக் கட்டுரையில் ஆராய்வாம். அதற்குப் பீடிகையாக இச் சொற்றொடரின் கணுள்ள **மஹா — சிவ — ராத்திரி — விரதம்** என்னும் நான்கு சொற்களையும் ஆராய்வது நன்மை பயக்கும்.

சிவன்

'சிவ' என்னும் சொல்லை நாம் உண்மையாகவும், பூரணமாகவும் அறிவது மிகமிகக் கடினமானது; ஓரளவு அறிவோமெனின், அஃதும் அவனருளாலேதான் முடியும். சுருங்கக்கூறின் அவனை அறிதல் என்பது அவனைக் காண்டலோடு ஒக்கும். உண்மையில் அவனைப் பற்றி நாம் விசாரணை செய்வதற்கு 'சிவ' என்னும் சொல்லின் இலக்கணக் கருத்தை முதலில் ஆராயவேண்டும்.

ஸேதே (ஜகத்ஸர்வம்) யஸ்மின் ஸ சிவ. சம்புர்விகாரரஹிதர்: (இ+ள்) ''விகாரமற்ற ஆத்மாவாகிய எவனிடம் அனைத்துலகும் தங்கியுள்ளதோ அவனே சிவன்'' என்பதாம்.

பாபங்களையும், துன்பங்களையும் அழிப்பவன்; ஆதலால், சம்சார பாரத்தினுல் களைப்புற்றிருக்கும் எல்லா ஆன்மாக்களுக்கும் தஞ்சமாய் விளங்குபவன். மேலும் அவன்

''ஈசான : சர்வ-வித்யானும்
ஈஸ்வர : சர்வ-பூதானும்.

(இ+ள்) அவன் சகல கலைகளுக்கும் இருப்பிடம். அண்டங்களனைத்துக்கும் தலைவன். இத்தகைய பெருமகனை உருத்திரன், சிவன், சிவதரன், சங்கரன் என்றெல்லாம் யஜுர்வேதம் போற்றும்.

சிவ என்னும் பதம் மங்கலத்தைக் குறிப்பது. சிவம், பத்ரம், கல்யாணம், மங்களம், சுபம் என்பன ஒருபொருட் கிளவிகள் என்பர் 'அமரகோச' நிகண்டார். கல்யாண குணங்களைத் தன்னகத்தே கொண்ட 'சிவ' என்னும் பதம் உலக பாசங்களிலிருந்து விடுவிப்பதற்குரிய ஒரு முக்திவாசகமாம். ஒருவன் தாங்கொணாத் துயரில் மூழ்கியிருக்குங்கால் சிவ நாம உச்சாரணமே அவனுக்கு ஆறுதலளிக்கவல்லது.

'சிவ' என்னும் பதத்திலுள்ள ஈரெழுத்துக்களும் எத்துணைச் சிறப்பு வாய்ந்தவை என்பதைப் பின்வரும் சுலோகத்தினால் அறியலாம். (பிரமவைவர்த்த புராணம். அத். 6)

பாபக்நே வர்த்ததே சிஸ்ச
வஸ்ச முக்திப்ரதே ததா |
பாபக்னே மோக்ஷதோ ந்ருணாம்
சிவஸ்தேன ப்ரகீர்த்தித : ||

(இ+ள்) சிகாரம் பாபநாசத்தைக் குறிக்கும். வகாரம் உலகியல் பந்தங்களிலிருந்து விடுதலையைக் குறிக்கும். எனவே, பாபங்களைக் கழுவுவதனாலும், நித்தியானந்தப் பெருவாழ்வைக் கொடுப்பதனாலும் அவன் 'சிவன்' எனப்பட்டான்.

''ராத்திரி'' யின் பொருள்

இனி 'ராத்திரி' என்னும் சொல்லை ஆராய்வோம். இது 'ரா' (கொடு) என்னும் வினை முதலையுடையதாய் சாந்தியையும் சந்தோஷத்தையும் கொடுப்பது என்னும் பொருளையுடையது. இவ்வுண்மை இருக்கு வேதத்து பத்தாம் மண்டலத்து 127-ம் சூக்தத்து, 7-ம் செய்யுளால் விளங்கும். ''ராத்திரிசூக்தம்'' என்னும் அச்சூக்தத்திலே இரவானது அமைதியையும் ஆறுதலையும் அளிப்பதென்பதும் நாள்முழுவதும் வேலை செய்து களைத்தவர்களுக்கு ஓய்வையும் புத்துணர்ச்சியையும், அளிக்கவல்லதென்பதும் கூறப்படுகின்றது. எனவே, 'ரா' (கொடு) என்னும் வினையடியிலிருந்து தோற்றியது சாலவும் பொருத்தமே. மேலும், இச் சூக்தம் சிவனது சத்தியாகிய துர்க்காதேவியை ஏத்துவதொன்றும். எனவே, 'சிவ-ராத்திரி' என்னும் சொற்றொடருக்கு முத்தியைக்கொடுப்பதென்பதும், சிவசம்பந்தமுடையதென்பதும் பெயர்.

சொற்களையும் அவற்றின் தத்துவார்த்தங்களையும் ஆராயும் மாணவர்க்கு இச்சொற்றொடர்களின் அழகும், ஆழமும், சிறப்பும் நன்கு விளங்கும். 'ராத்திரி' என்னும் சொல் சாதாரண இரவைக் குறிப்பதன்று. ஆன்மீகத் துறை

யில் மேலும் மேலும் ஏறிச்செல் லும் பக்தன் ஒருவன் ஐம்புலன்க ளையும், மனம், புத்தி முதலிய கரணங்களையும் ஒடுக்குவதையே இச்சொல் குறிப்பதாகும். இவ் வுண்மை கடோபநிடதத்தும் கூறப்படுகின்றது. இவ்வுண்மையே பகவத்கீதையிலும் கிருஷ்ண பர மாத்மா கூறிப்போந்தார். அவ் விடத்திலே விதிக்கப்பட்ட விழிப்பு சாதாரண உலகத்தார்க்கு ஏற் படும் கண்விழிப்பு அன்று. ஆனல், எம்மை நாளிலும் பொழுதிலும் அலைத்துக்கொண்டிருக்கும் ஐம்புல வேடர்மீது நாம் மேற்கொள்ள வேண்டிய விழிப்புணர்ச்சியாகும்.

விரதம் என்பதன் பொருள்

கடைசியாக உபவாசம் என் பதனோடு தொடர்புற்ற 'விரதம்' என்னும் சொல்லை நோக்குவோம். இவ்விடத்தும் மக்கள் பெரும்பா லும் சாதாரண உபவாசத்தையே முக்கியமாகக் கொள்வர். அது தவறு. வடமொழியில் "உபவா சம்" என்னுஞ்சொல் எதைக் குறிக்கின்றதோ அக்கருத்தே "பிரத்தியாகாரம்" என்னும் சொல் யோகசாத்திரத்தில் குறிக் கின்றது. அதாவது, புறத்தே யுள்ள ஐம்புல நோக்கிலிருந்து எம்மனத்தையும் இந்திரியங்களை யும் இறையை நோக்கித் திருப்பி விடுதலே உபவாசமாம். எனவே, 'உபவாசம்' என்பது கேவலம் ஊணொழிப்பு மட்டும் அன்று. உடல், உள்ளம் என்னும் இரண் டன் மூலமும் எம்மை இறைவனை நோக்கித் திருப்பி விடுதலாம்.

சிவராத்திரி காலச்சிறப்பு

இவ்விரதம் கிருஷ்ண சதுர்த் தசி இரவில் அனுட்டிக்கப்படுவ தொன்றும். அதாவது மாசி மாதத்து அபரபக்கத்துப் பதினன் காம் நாளன்று அநுட்டிக்கப்படு வது. இவ்விரதம் சதுர்த்தசி இர வோடு சம்பந்தப்பட்டிருப்பதற்கு ரிய காரணத்தை "அமாவாஸ்யா" என்னும் சொல்லை ஆராயின் நன்கு விளங்கும். **அமா** என்னும் சொல்லும் **வஸ்** (வசி) என்னும் வினைமுதலும் **யா** என்னும் சாரி யையும் சேர்ந்ததே அமாவாஸ்யா என்பது. இது "அமா" நிகழும் திதியைக் குறிப்பது. அதாவது சூரியனும் சந்திரனும் ஒருங்கு வாழும் தினத்தைக் குறிப்பது. இதுவே இலக்கண ரீதியாகவும், வானசாத்திர ரீதியாகவும் அமா வாசையின் தத்துவமாம்.

இதன் சிறப்பை ஆன்மீக நிலை யில் நோக்குவாம். சூரியனும் சந் திரனும் முறையே பரமான்மா வையும் சீவான்மாவையும் குறிப் பன. அதாவது, சமாதி யோக நிலையில் பரமாத்மாவுக்கும் சீவான்மாவுக்கும் ஏற்படும் ஒரு மைப்பாட்டைக் குறிக்கும் என் பர். இவ் விரதத்துக்கு இவ்விரவு விதிக்கப்பட்டதன் நோக்கம் யாதெனில் - சீவன் தன்வயமிழந்து சிவனிடம் தன்னை ஒப்புவித்து - ஆனல், முழுவதும் சிவமயமா காத நிலை எய்தும் இரவு இவ் விரவேயாம். இதுவே, சிவசாயுச்சி யம் பெறுவதற்குரிய சிவோபாச னைக்குரிய "சுப-முகூர்த்த"மாம்.

சிவராத்திரி விரதத்துக்குரிய விதிகளும் அனுட்டான நியமங்களும்

ஈசானசம்ஹிதை சிவராத்திரி விரதம் எல்லா மக்களாலும் அனுட்டிக்கற்பாலதெனவும், அது பாபநாசத்தையும், பரமுத்தியையும் அளிக்கவல்லதெனவும் கூறும்.

ஸ்காந்தத்திலே எம்பிரான் கூறுவதாவது. "இத்தினத்தில் (சிவநிசியில்) பூரண உபவாசமிருப்பதன் மூலம் எனக்கேற்படும் மகிழ்ச்சி விசேட அபிஷேகங்களினுலோ, வஸ்திரம், தூபம், தீபாராதனை, மலர்கொடர்ச்சனை என்பவற்றினுலோ பெறப்படுவதில்லை."

ஈசுவர சம்ஹிதை கூறுவது:

"சைவனுயினும் சரி, வைணவனுயினும் சரி, வேறெத்தெய்வத்தை வழிபடுவோனுயினும் சரி, சிவராத்திரியை உதாசீனம் செய்வனேல், அவன் பூசனைகள் யாவும் நிஷ்பலமாம்.

சம்வத்சரப்பிரதீபம் என்னும் நூல் கூறுவதாவது:

சிவபிரானை நான்கு யாமங்களிலும் அபிடேகிக்கவேண்டும்.

முதலாம் யாமத்தில இறைவனைப் பாலினுல் அபிடேகிக்க வேண்டும். இரண்டாம் யாமத்தில் தயிரினுலும், மூன்ரும் யாமத்தில் நெய்யினுலும், நான்காம் யாமத்தில் தேனுலும் அபிஷேகம் செய்தல் வேண்டும்.

விரதத்தின் மூவகை நியமங்கள்

(உபவாசம்-ஜாகரணம் (கண் விழிப்பு) அர்ச்சனை)

சிவரகஸ்யம் என்னும் நூலிலே கூறப்பட்டுள்ள நியமங்களாவன: வைகறையில் துயிலெழுதல், விதிப்படி ஸ்நானம், உபவாசமிருத்தல், பஞ்சாக்ஷரஜபம், ஆராதனை என்பனவாம். ஸ்காந்தபுராணம் மேலும் கூறுவது:

சிவன் முதலாம் யாமத்தில் ஈசானன் என வணங்கப்படுகின்ருன். இரண்டாம் யாமத்தில் அகோரனுகவும், மூன்ரும் யாமத்தில் வாமதேவனுகவும், நான்காம் ஜாமத்தில் சத்தியோஜாதனுகவும் வணங்கப்படுகின்ருன்.

சிவனைப்பூசிப்பதற்கு அங்கமாக இலிங்கபுராணம் பின்வருவனவற்றை விதிக்கின்றது:

"திருநீற்றைத் திரிபுண்டரமாகத் தரியாமலோ உருத்திராக்கமின்றியோ மகாதேவரைப் பூசித்தல் நிஷ்பலமாம்."

சிவபூசைக்கு வில்வத்தை உபயோகித்தல் சிறந்தது. விரும்பிய பேறுகளை அளிக்கவல்லதும், வறுமையை அழிப்பதும் ஆகிய வில்வபத்திரங்களால் சங்கரன் மகிழ்வதுபோல் வேறெவ்வித பூசனையாலும் மகிழான்.

வில்வதளத்தின் பின்புறம் இலிங்கத்தைத் தொடக்கூடியதாக

அர்ச்சிக்க வேண்டும். (ஏனெனில், வில்வதளத்தின் புறத்தில் இலக்குமி வாசஞ் செய்கின்றனள் என்ப.)

பூசனை முடிவில் சகஸ்ரநாம அர்ச்சனையும் அர்க்கியமும் கொடுக்கப்பட வேண்டும்.

அதன் பின்னர் பிரதட்சிணமும் நம்ஸ்காரமும் செய்யத்தக்கது.

தேவிபுராணம் பிரதக்ஷிணத்தைப்பற்றிப் பின்வருமாறு கூறும்:

வலம்வரும்போது ஏகாக்கிர சித்தம் உடையவராய், மும்முறை, வலமாயும் பின் இடமாயும் கோமுகையைத் தாண்டாது வலம்வருதல் வேண்டும்.

பூசனை முடிவில் சிவநிர்மால்யம் ஆகிய வில்வத்தைச் சிரசில் சூடவேண்டும். அங்ஙனம் செய்யின் சகல பாபங்களும் நீங்கும்.

சிவராத்திரியுடன் தொடர்புள்ள சில வரலாறுகள்

புராணங்களிலே சிவராத்திரியுடன் தொடர்புற்ற பல்வேறு வரலாறுகள் உள. சங்கர சம்ஹிதை பின்வருமாறு கூறுகின்றது: ஒரு முறை மத்தியார்ஜுன க்ஷேத்திரத்திலிருந்த ருத்திரர்கள் ஒருநாள் இரவு சிவனது ஏவலினால் விழித்தெழுந்தனர். அவர்கள் சிவபிரானை நான்கு யாமங்களிலும் பூசித்தனர். இறைவன் மகிழ்ந்து அவர்கள் முன் பிரசன்னமாகி அவர்களுக்கு வேண்டும் வரம் யாதென வினவினான். அவர்கள், ''கருணாநிதியே! இத்தினத்தில் யாருன்னைப் பூசிக்கிறார்களோ அவர்கள் சிவராத்திரி விரதம் அனுட்டித்த பலனைப் பெறுவாராக'' என்று வேண்டினார்கள்.

இரண்டாவது வரலாறு பின்வருமாறு: உருத்திர. மூர்த்தியோடு கொண்ட பகை காரணமாக தக்ஷன் தன் பெருமை நிலைமை யாவற்றையும் இழந்தான். அவன் பிரமதேவரை நாடித் தன் நிலையைக் கூறிய பொழுது அவர் கூறியதாவது. ''பிள்ளாய், அவித்தையினால் ஏற்படும் இந்நிலைக்கு ஆளானவன் நீ மட்டுமில்லை. எனக்கும் முன்னர் இத்தகைய நிலை ஏற்பட்டதுண்டு. நான் அச்செம்பொருளை நாடினேன். அவர் என்னைத் துக்கத்திலிருந்து விடுவித்தார். ஆதலால், நீயும் அத்தேவதேவனை ஆராதனை செய்குதி'' என்றார். பிரமதேவன் கட்டளைப்படியே தக்ஷனும் தன் பெயரால் காசியில் ஒரு சிவலிங்கத்தைத் தாபித்து விதிப்படி சிவராத்திரி விரதம் அனுட்டித்துத் தன் முன்னைய நிலை எய்தினான்.

மூன்றாவதாகப் பிரமதேவரும் திருமாலும் தம்முள் மாறுபட்டு யார் பிரமம் என்று சமர் செய்த வரலாறு யாவரும் அறிந்ததொன்று. இருவரும் போர் செய்துகொண்டிருக்கையில் நாரதர் அவர்கள் முன் தோன்றிக் குறிப்பால் எம்பிரான் ஒளி வடி

வாய் வருதலை உணர்த்தினர். இருவரும் சோதியின் அடியையும் முடியையும் தேடிக்காணுது உண்மையுணர்ந்து அடங்கினர். அவர்கள் முன் இறைவன் சோதி யாய்த் தோன்றிய இரவே சிவ ராத்திரி ஆகும்.

காசியைச் சேர்ந்த வேடன் வேட்டைவிருப்பினனுய்க் கானகம் சென்முன். அங்கு ஒரு மரத்தடி யில் களைமேலீட்டால் கண்ணயர்ந்தான். விழித்தெழுந்த பொழுது இருட்டிவிட்டது. கரிய இருளினுலும், வனத்தின் பயங் கரத்தன்மையாலும் தன்னிருப் பிடம் மீளமுடியாதவனுனுன். வன விலங்குகளுக்குப் பயந்து ஒரு வில்வ மரத்தின்மீதேறி இரவைக் கழித்தான், கண்ணயராதிருத் தற்காக அம்மரத்தின் இலைகளைப் பறித்துக் கீழே போட்டான்.

அதிஷ்டவசமாக அவனுக்கு ஐந்து விஷயங்கள் அவனை அறி யாமலே புண்ணியத்துக்கேதுவா யின. (1) அவ்விரவே சிவராத் திரி, (2) அவனேறியது வில்வ மரம், (3) அம் மரத்தின் கீழ் சிவலிங்கம் இருந்தது, (4) அவன் அன்று முழுவதும் உணவே அருந்தவில்லை. (5) அது சிசிர ருது ஆனமையின் வில்வதளங்கள் நீர் படிந்து சிவலிங்கத்தின் மேல் வீழ்ந்தன. சுருங்கக் கூறின், சிவ ராத்திரி விரதத்துக்கு வேண்டிய முக்கிய நியமங்கள் யாவும் அவ் வேடனுல் அவனறியாமலே மேற் கொள்ளப்பட்டன. ஆதலின், அவன் தூயனுய் ஈற்றில் முத்தியு மடைந்தான்

அங்ஙனமாக சமய அறிவு படைத்த நாம் உள்ளவாறு இவ் விரதத்தை அனுட்டிப்பின் எய்தும் பயன் சொல்லும் தரத்ததோ!

சுபம். சிவம்.